

Петя Дубарова

Събота

Във събота съм тъмна, неразбрана
и гъвкава, и дива като рис.
Умората, избила във каприз,
напуска ме като зарасла рана.

Училището рухва в мисълта ми –
далеч със своите дневници, дъски.
Към мен пътуват хиляди реки,
очите ми се пълнят с цветни гами

и циганки ми дават своя ритъм.
Аз, силна като пролетна лоза,
китарата превръщам във сълза
и никого не слушам, нито питам.

Във събота съм тъмна, неразбрана
и гъвкава, и дива като рис.
Умората, избила във каприз,
напуска ме като зарасла рана –

не зная просто как да се наричам...
Но щом във понеделник облека
престилка с цвят на черната дъска,
ще бъда пак добро момиче!

08.05.1977

КРАЙ

© 1977 Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Аз и морето“, издателство „Георги Бакалов“, Варна, 1980

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5985>]